

KS.47.2025.AK

Bielsko-Biała, 29 lipca 2025 r.

Pan
Waldemar Żurek
Minister Sprawiedliwości

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z objęciem przez Pana funkcji Ministra Sprawiedliwości, który swym nadzorem obejmuje również zmilitaryzowaną formację Służby Więziennej, liczącą niemal trzydzieści tysięcy funkcjonariuszy i pracowników, Rada Krajowej Sekcji Służby Więziennej NSZZ „Solidarność” zwraca się do Pana Ministra z pilnym wnioskiem o interwencję, w związku dalszym brakiem podjęcia przez Rząd RP prac nad uregulowaniem prawnym i wprowadzeniem „świadczenia mieszkaniowego” dla funkcjonariuszy Służby Więziennej oraz brakiem objęcia SW kolejną „ustawą modernizacyjną”.

Panie Ministrze, 13 marca 2025 roku zostało zawarte porozumienie związków zawodowych działających w Służbie Więziennej z Ministrem Sprawiedliwości, którego sygnatariuszem był także Dyrektor Generalny SW. W efekcie zawartego porozumienia ówczesny Minister Sprawiedliwości dr Adam Bodnar zobowiązał się do podjęcia wysiłku w przedmiocie wprowadzania „świadczenia mieszkaniowego” dla funkcjonariuszy i ustawy modernizacyjnej dla Służby Więziennej. Następnie, w ciągu trzydziestu dni zostały opracowane i przedstawione projekty ustaw i rozporządzeń, po czym miały one trafić do legislacji. W trakcie spotkań z kierownictwem resortu sprawiedliwości otrzymywaliśmy zapewnienia, że najpóźniej w połowie czerwca br. przedmiotowe regulacje trafią do RCL-u. Niestety, do dnia dzisiejszego to się nie stało, przez co funkcjonariusze zaczynają wątpić,

czy Państwo Polskie obejmie takimi samymi rozwiązaniami socjalnymi polskich więźniaków, jak formacje mundurowe z resortu spraw wewnętrznych i administracji.

Podczas gdy w służbach podległych MSWiA projekt odpowiednich przepisów został już wpisany do wykazu prac legislacyjnych, w przypadku Służby Więziennej brak jest jakichkolwiek postępów. Takie nierówne traktowanie służb mundurowych skutkuje tym, że funkcjonariusze Służby Więziennej czują się zapomniani i marginalizowani przez Państwo, które powinno z najwyższą troską dbać o tych, którzy dbają na co dzień o bezpieczeństwo innych. Pomijanie naszej formacji w kluczowych decyzjach strategicznych, skutkuje kryzysem zaufania do Państwa jako pracodawcy. Funkcjonariusze i pracownicy cywilni Służby Więziennej, nie widząc jednoznacznego wsparcia ze strony władz, zaczynają wątpić w sens swojej służby i lojalności wobec instytucji publicznych. Coraz częściej pojawiają się głosy o rezygnacji ze służby, odejściu z zawodu, a wśród nowych kandydatów o zniechęceniu do wstępowania w Nasze szeregi. Takie traktowanie naszej Służby przez władze państwowe podważa jej autorytet i powagę.

Panie Ministrze, nawet najlepsze rozwiązanie proponowane w celu poprawy warunków pełnienia służby, nie może być odbierane przez funkcjonariuszy i pracowników Służby Więziennej w pełni pozytywnie, jeśli jego wprowadzenie jest bez wyraźnego powodu istotnie opóźniane. Budzi to rosnące wątpliwości, czy w ogóle zostanie wprowadzone. Co więcej, każdy etap realizacji obiecanych przez Państwo rozwiązań wymaga wielokrotnych interwencji ze strony związków zawodowych. Jednocześnie, całkowicie niezrozumiałym dla funkcjonariuszy i pracowników SW jest fakt, że identyczne rozwiązania, negocjowane w tym samym czasie dla różnych służb mundurowych Naszego Kraju, są we wszystkich służbach poza Służbą Więzienną procedowane bez opóźnień, a co za tym idzie, aktualnie procedura ich wprowadzenia jest na dużo dalszym etapie zaawansowania niż w Naszej formacji.

Wobec powyższego wnioskujemy o skuteczną interwencję w przedmiotowej sprawie i spotkanie z naszą organizacją .

z wyrazami szacunku

PRZEWODNICZĄCY
RADY KRAJOWEJ SEKCJI SŁUŻBY WIEZIENNEJ
NSZZ SOLIDARNOŚĆ

Andrzej Kołodziejski